

- a charta 41. cikkének megsértése azáltal, hogy az alperes a bírságszámítás során figyelmen kívül hagyta az eljárás túlzott elhúzódságát;
- a bírságszámítás során az arányos büntetés elvének megsértése és mérlegelési hibák elkövetése azáltal, hogy az alperes az alapösszeget 15 %-ban határozta meg, így a bírság teljes összege meghaladja a felperes forgalmának 10 %-os felső határát.

(¹) [Az EUMSZ 101.] és [EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (H 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

2010. szeptember 7-én benyújtott kereset — Continental Bulldog Club Deutschland kontra OHIM (CONTINENTAL)

(T-383/10. sz. ügy)

(2010/C 301/69)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berlin, Németország) (képviselő: S. Vollmer ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) első fellebbezési tanácsa által az R 300/2010-1. sz. ügyben 2010. június 23-án hozott határozatot;
- másodlagosan a Törvényszék a 44. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- a Törvényszék az alperest kötelezze a peres eljárás és a fellebbezési tanács előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: a „CONTINENTAL” szóvédjegy a 31. és 44. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

Az elbíráló határozata: az elbíráló a lajstromozást megtagadta.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009/EK rendelet (¹) 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértése, mivel az érintett közösségi védjegy megkülönböztetésre alkalmas és nem leíró jellegű.

(¹) A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.).

2010. szeptember 13-án benyújtott kereset — ArcelorMittal Wire France és társai kontra Bizottság

(T-385/10. sz. ügy)

(2010/C 301/70)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Franciaország), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, Belgium), ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Olaszország) (képviselők: H. Calvet, O. Billard és M. Pittie ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg a COMP/38.344 feszített acél ügyben 2010. június 30-án hozott C(2010) 4387 végleges bizottsági határozatát annyiban, amennyiben (i) annak 1. cikke megállapítja, hogy az AMWF, az AM Fontaine és az AM Verderio megsértette az EUMSZ 101. cikket és az EGT-Megállapodás 53. cikkét azzal, hogy a feszített acél piacán az AMWF 1984. január 1-je és 2002. szeptember 19-e között, az AMF Fontaine 1984. december 20-a és 2002. szeptember 19-e között, továbbá az AM Verderio 1995. április 3-a és 2002. szeptember 19-e között egységes jogsértésnek tekinthető megállapodásokban és összehangolt magatartásokban vett részt; (ii) következtetésképpen a 2. cikkében az AMWF tekintetében 276,48 millió eurós bírságot szab ki, amelyből 268,8 millió euró megfizetéséért az AM Fontaine-nel egyetemlegesen felelős, illetve amelyből 72 millió euró megfizetéséért az AM Verderioval egyetemlegesen felelős; (iii) a 3. cikkében kötelezi a felpereseket — amennyiben ezt még nem tették meg —, hogy azonnal szüntessék meg az (i) pontban ismertetett jogsértést, és tartózkodjanak bármilyen cselekedet vagy magatartás megismétlésétől, továbbá az olyan cselekedetektől és magatartástól, amelyeknek célja vagy hatása azonos vagy hasonló; (iv) a 4. cikkében címzettként határozza meg a felpereseket;
- másodlagosan a Törvényszék korlátlan felülvizsgálati jogköre keretében módosítsa a határozatot oly módon, hogy jelentősen csökkenti az egyes felperesekkel szemben a hivatkozott határozat 2. cikkében kiszabott bírság összegét;
- mindenesetre kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek elsődlegesen a feszített acél európai piacon árörög-zítésre, piacfelosztásra és bizalmas üzleti információk cseréjére vonatkozó kartellel kapcsolatosan az EUMSZ 101. cikk és az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodás (EGT-Megállapodás) 53. cikke alkalmazására vonatkozóan indított eljárásban (COMP/38.344 feszített acél ügy) 2010. június 30-án hozott C(2010) 4387 végleges bizottsági határozat megsemmisítést kérik

Keresetük alátámasztására a felperesek a következő jogalapokra hivatkoznak:

- a Bizottság megsértette az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében szabályozott pártatlan bírósághoz való alapvető jogot azzal, hogy a Bizottság egyszerre rendelkezik vizsgálati és szankcionálási jogkörrel;
- a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet ⁽¹⁾ 23.cikkének (2) bekezdését, valamint a büntetés egyéniesítésének, az arányosság és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, mivel a Bizottság a felperesekkel szemben az általuk az előző üzleti évben elért összesített forgalom 10 %-is felső határát meghaladó összegű bírságot szabott ki;
- a Bizottság nem bizonyította megfelelően az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke szerinti jogsértés 1984. január 1-je és 2002. szeptember 19-e közötti fennállását, illetve legalábbis elégtelenül indokolta azt;
- a Bizottság nem indokolta határozatát, illetve megsértette a bírságkiszabási iránymutatást ⁽²⁾, valamint a jogos bizalom, illetve a gondos ügyintézés elvét, mivel a megtámadott határozat hézagos, és ez a Bizottság által alkalmazott a bírságkiszámítási módszert érthetlenné teszi;
- a Bizottság nem indokolta határozatát, és nyilvánvalóan tévesen alkalmazta a jogot és tényben tévedett, amikor visszaesés címén az AMWF-fel és az AM Fontaine-nel szemben kiszabott bírság összegét 60 %-kal növelte; továbbá
- a Bizottság elégtelenül indokolta határozatát, valamint megsértette az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdését, illetve az egyenlő bánásmód, valamint az arányosság elvét azzal, hogy elretentő hatás címén kizárólag a felperesekkel szemben növelte 20 %-kal a kiszabott bírság összegét, miközben a kartell többi résztvevője is hasonló helyzetben van.

⁽¹⁾ A[z EUMSZ 101.] és [EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. oldal).

⁽²⁾ Az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló 2006. évi iránymutatás (HL 2006. C 210., 2. o.)

2010. szeptember 8-án benyújtott kereset — Dornbracht kontra Bizottság

(T-386/10. sz. ügy)

(2010/C 301/71)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Németország) (képviselők: H. Janssen, T. Kapp és M. Franz ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg a megtámadott határozatot a felperesre vonatkozó részében;
- másodlagosan: a Törvényszék megfelelően csökkentse a megtámadott határozatban a felperessel szemben kiszabott bírságot;
- a Törvényszék az alperest kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresete a COMP/39.092 — fürdőszoba-felszerelések ügyben 2010. június 23-án hozott C(2010) 4185 végleges bizottsági határozat ellen irányul. A megtámadott határozatban a Bizottság bírságot szabott ki a felperessel és más vállalkozásokkal szemben az EUMSZ 101. cikk, valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértése miatt. A felperes — a Bizottság álláspontja szerint — folytatólagos megállapodásban vagy összehangolt magatartásban vett részt a fürdőszoba-felszerelések piacán Németországban és Ausztriában.

Keresete alátámasztására a felperes nyolc jogalapot hoz fel.

Első jogalapként a felperes az 1/2003 rendelet ⁽¹⁾ 23. cikke (2) bekezdésének megsértését kifogásolja, mivel az alperes számos, a felperes mellett szóló enyhítő körülményt nem vett figyelembe.

Második jogalapként a felperes az 1/2003 rendelet 23. cikke (3) bekezdésének megsértését kifogásolja, mivel az alperes által, hogy ugyanezen rendelet 23. cikke (2) bekezdése második albekezdését tekinti felső határnak, nem képes a felperesnek felrótt jogsértés súlyát megítélni.

Továbbá a felperes harmadik jogalapként az egyenlő bánásmód követelményének megsértését hozza fel, mivel az alperes által, hogy átalányösszegeket határozott meg, nem veszi figyelembe a felperes egyéni közrehatását a cselekményben.